

6. melléklet

Előterjesztés Gecse Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2015. szeptember 8-i testületi ülésére

Tisztelt Képviselő-testület!

A Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság 2015. augusztus 27-én hozott jogerős ítélete alapján Gecse Község Önkormányzatának a Raiffeisen Bank Zrt felperes és a Vaszar és Térsége Csatorna Beruházó Víziközmű Társulat I. rendű alperes, Vaszar Község Önkormányzata II. rendű alperes, Gecse Község Önkormányzata III. rendű alperes, Takácsi Község Önkormányzata IV. rendű alperes felek között kölcsöntartozás megfizetése iránt indult perében Vaszar Község Önkormányzatát 4.766.400,- Ft tőke- és kamattartozás, valamint 248.931,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte. Ezen kiadások az önkormányzat működését ellehetetlenítik.

Az önkormányzat pályázatot kíván benyújtani a helyi önkormányzatok rendkívüli támogatására, azon belül jogerős, végrehajtható bírósági ítélet alapján a önkormányzatot terhelő fizetési kötelezettség megfinanszírozására.

Az előterjesztést, határozati javaslatot arra vonatkozóan nyújtom be a Tisztelt Képviselő-testület részére, hogy a Magyarország 2015. évi költségvetéséről szóló 2014.évi C. törvény, valamint e törvény 3. melléklet I.7. pont és a III. 4. pont szerinti a megyei önkormányzatok rendkívüli támogatására és a települési önkormányzatok rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatására vonatkozóan megjelent pályázati kiírás alapján támogatási kérelmet nyújtson be a Belügyminisztériumhoz és a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz.

Gecse Község Önkormányzat Képviselő-testületének /2015.(IX.8.) határozata

Gecse Község Önkormányzatának Képviselő-testülete Magyarország 2015. évi költségvetéséről szóló 2014.évi C. törvény, valamint e törvény 3. melléklet I.7. pont és a III. 4. pont szerinti a megyei önkormányzatok rendkívüli támogatására és a települési önkormányzatok rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatására vonatkozóan megjelent pályázati kiírás alapján támogatási kérelmet nyújt be a Belügyminisztériumhoz és a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz.

A kért támogatási összeg 5.015.331,- Ft.

Felhatalmazza a Képviselő-testület a polgármestert, hogy a támogatási kérelem benyújtásával kapcsolatos szükséges intézkedéseket megtegye.

Határidő: Azonnal

Felelős: Polgármester

Gecse, 2015. szeptember 3.

 Istenes Gyula
Istenes Gyula
polgármester

Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság

www.valasztottbirosag.hu; e-mail: hivatal@valasztottbirosag.hu
Postacím: H-1535 Budapest, Pf.: 823.

Ügyszám: 8/2014.

A Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság

a dr. Selyem Noémi Renáta jogtanácsos (jogtanácsosi névjegyzékszám:Fővárosi Törvényszék 2T308. igazolvány száma: 16377) által képviselt

Raiffeisen Bank Zrt. (1054 Budapest, Akadémia u. 6.) Felperesnek

a dr. Benkó Ádám ügyvéd (1061 Budapest, Andrásy út 10. III./303, ügyvédi igazolvány száma: Ü-119686.) által képviselt

VASZAR és Térsége Csatorna Beruházó Víziközmű Társulat (8542 Vaszar, Fő u. 29.) I. rendű Alperes;

Vaszar Község Önkormányzata (8542, Vaszar, Fő u. 29.) II. rendű Alperes;

Gecse Község Önkormányzata (8543 Gecse, Kossuth u. 39.) III. rendű Alperes és

Takácsi Község Önkormányzata (8541, Takácsi, Petőfi u.1.) IV. rendű Alperes

ellen

kölcsöntartozás megfizetése iránt indult perében a Választottbíróság – zárt tárgyaláson – meghozta a következő

ítéletet:

A Választottbíróság kötelezi az I. rendű Alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a Felperesnek 170.812.180,-Ft, azaz Százhetvenmillió-nyolcszáztizenkettőezer-egyszáznyolcvan forint tőkét és 67.850.353,55,-Ft, azaz Hatvanhétmillió-nyolcszázötvenezer-háromszázötvenhárom egész ötvenöt század forint kamatot.

A Választottbíróság kötelezi a II. rendű Alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a Felperesnek az I. rendű Alperessel egyetemlegesen a 170.812.180,-Ft, azaz Százhetvenmillió-nyolcszáztizenkettőezer-egyszáznyolcvan forint tőke és 67.850.353,55,-Ft, azaz Hatvanhétmillió-nyolcszázötvenezer-háromszázötvenhárom egész ötvenöt század forint kamat összegéből 15.490.800,-Ft, azaz Tizenötmillió-négy száz kilencvenezer-nyolcszáz forintot.

A Választottbíróság kötelezi a III. rendű Alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a Felperesnek az I. rendű Alperessel egyetemlegesen a 170.812.180,-Ft, azaz Százhetvenmillió-nyolcszáztizenkettőezer-egyszáznyolcvan forint tőke és 67.850.353,55,-Ft, azaz Hatvanhétmillió-nyolcszázötvenezer-háromszázötvenhárom egész ötvenöt század forint kamat összegéből 4.766.400,-Ft, azaz Négy millió-hétszázhatvanhatezernégy száz forintot.

A Választottbíróság kötelezi a IV. rendű Alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a

Felperesnek az I. rendű Alperessel egyetemlegesen a 170.812.180,-Ft, azaz Százhetvenmillió-nyolcszázötvenkettőezer-egyszáznyolcvan forint tőke és 67.850.353,55,-Ft, azaz Hatvanhétmillió-nyolcszázötvenezer-háromszázötvenhárom egész ötvenöt század forint kamat összegéből 9.532.800,-Ft, azaz Kilencmillió-ötszázharminckettőezer-nyolcszáz forintot.

A Választottbíróság kötelezi az I. rendű Alperest, hogy perköltségként 15 napon belül fizessen meg a Felperesnek a 7.609.938,-Ft összegű, a Felperes által megfizetett eljárási díjból, a 250.000,-Ft összegű a Felperes által megfizetett eljárási illetékből, valamint 4.586.625,-Ft képviseleti díjből álló, mindösszesen 12.446.563,-Ft azaz Tizenkettőmillió-négyszáznegyvenhatezer-ötszázhatvanhárom forint választottbírósági eljárással felmerülő költséget.

A Választottbíróság kötelezi a II. rendű Alperest, hogy perköltségként 15 napon belül fizessen meg a Felperesnek az I. rendű Alperest terhelő 12.446.563,-Ft azaz Tizenkettőmillió-négyszáznegyvenhatezer-ötszázhatvanhárom forint választottbírósági eljárással felmerülő költségből az I. rendű alperessel egyetemlegesen 809.027,-Ft-ot azaz Nyolcszázkilencezer-huszonhét forintot.

A Választottbíróság kötelezi a III. rendű Alperest, hogy perköltségként 15 napon belül fizessen meg a Felperesnek az I. rendű Alperest terhelő 12.446.563,-Ft azaz Tizenkettőmillió-négyszáznegyvenhatezer-ötszázhatvanhárom forint választottbírósági eljárással felmerülő költségből az I. rendű alperessel egyetemlegesen 248.931,-Ft-ot azaz Kétszáznegyvennyolcezer-kilencszázharmincegy forintot.

A Választottbíróság kötelezi a IV. rendű Alperest, hogy perköltségként 15 napon belül fizessen meg a Felperesnek az I. rendű Alperest terhelő 12.446.563,-Ft azaz Tizenkettőmillió-négyszáznegyvenhatezer-ötszázhatvanhárom forint választottbírósági eljárással felmerülő költségből az I. rendű alperessel egyetemlegesen 497.863,-Ft-ot azaz Négyszázkilencvenhétézer-nyolcszázhatvanhárom forintot.

A peres Felek ezt meghaladó költségeiket maguk viselik.

A Választottbíróság a Felperes által lerótt 250.000,-Ft eljárási illetéket átutalni rendeli az adóhatóság részére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, de a fél, továbbá az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz, a Választottbíróság ítéletének részére történt kézbesítésétől számított hatvan napon belül keresettel az ítélet érvénytelenítését kérheti a Fővárosi Törvényszéktől.

Indokolás

Tényállás:

A Választottbíróság a peres felek nyilatkozatai és a becsatolt okirati bizonyítékok alapján a következő tényállást állapította meg:

Felperes 2014. június 19-én keresetet nyújtott be alperesek ellen kölcsöntartozás megfizetése és ezzel összefüggő készfizető kezességvállaláson alapuló helytállás teljesítése kiránt.

A Felperes keresetében kérte a Választottbíróság által kötelezni az I. rendű alperest a régi Ptk. 523. § (1) bekezdése alapján kölcsön megfizetése jogcímén 709.527.792,61,-Ft

valamint az ezeken a követeléseken a felperes, mint zálogjogosult javára alapított követelést terhelő zálogjogra tekintettel. A II-IV. rendű alperesek a Vaszar és Térsége Vízbázisáért Közalapítvánnyal támogatási megállapodást is kötöttek 2005. januárban, melyben kötelezettséget vállaltak, hogy a szennyvízközmű beruházással kapcsolatos bevételeket max. 791.953.533,-Ft összegben adományként az Alapítvány céljainak megvalósítására használnak fel. Ezen összegből a beruházás időtartama alatt 557.353.533 HUF összegnek az Alapítvány részére történő megfizetésére voltak kötelesek az önkormányzatok. A támogatás forrásául egy részben az önkormányzatok és az üzemeltető, a Vaszar-Takácsi – Gecse Közmű Beruházó és Üzemeltető Kft. között 2004. október 18-án megkötött Üzemeltetési szerződés alapján fizetendő üzemeltetési jog ellenértéke, mint koncessziós díj szolgált, míg más részben a kivitelező Erforex Rt. által fizetendő területbérleti díjak. Az üzemeltetési jog megváltásának díját az üzemeltető a kivitelező, mint 49%-os tulajdoni hányaddal rendelkező tagja által nyújtott tagi kölcsönből kívánta fedezni. Az Üzemeltetési szerződés szerinti 200.8633,-Ft összegű díjrészlet, valamint a területbérleti díjak összege kiteszi azt a 791.953.533,-Ft összeget, amit az önkormányzatok vállaltak adományként a Vaszar és Térsége Vízbázisáért Közalapítvány felé. A Vaszar és Térsége Vízbázisáért Közalapítvány vállalta, hogy 1.247.970.000,-Ft összegben támogatást nyújt I. rendű alperesnek, „misperint a lakosokat támogatja akként, hogy a lakos által ténylegesen fizetendő hozzájárulás összegét a megállapított érdekeltégi hozzájárulás mértékéig kiegészíti annak érdekében, hogy a lakos saját befizetése, valamint az alapítványi támogatás mértéke minden esedékességkor, illetőleg összességében fedezze a lakosra kirótt érdekeltégi hozzájárulás mértékét.” A Vaszar és Térsége Vízbázisáért Közalapítvány az Óvadéki megállapodás szerint a támogatás pénzügyi fedezetét az I. rendű alperes által a felperesnél nyitott óvadéki számlán helyezi el. Az üzemeltetési időszakban az üzemeltető szennyvíz és vízdíjbevételei, valamint az önkormányzatok talajterhelési díjbevételei szolgálták a kölcsöntartozás visszafizetésének forrásául.

Alperesek hivatkoznak arra, hogy a fent írt szerződéses jogviszonyrendszer bármely elemének megdőlése a kölcsönszerződés ellehetetlenüléséhez vezet.

A kivitelező a beruházást nem fejezte be, a vízjogi engedély 2006. december 31-én lejárt, a létesítmény rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban nem készült el. Kivitelező tőkehelyzete meggyengült, így a befejezésre nem került sor. A felperessel folytatott egyeztetések eredménytelenül zárultak le. 2008. április 24-én a Cégbíróság elrendelte a kivitelező felszámolását.

A kivitelezés befejezésének elmaradása azzal járt, hogy az üzemeltetési idősakra esett bevételek teljes egészében elmaradtak, a kölcsönszerződés mellékletét képező cash flow-ban és üzleti tervben előirányzottak szerint a beruházást nem lehetett befejezni, mely egyet jelentett alperesek álláspontja szerint a kölcsönszerződés lehetetlenüléssel. Alperesek véleménye szerint a régi Ptk. 312. § (1) bekezdésében írt lehetetlenülés állt elő, amely a szerződés megszűnését vonta maga után. A lehetetlenülésre 2007. június 12-én került sor, amikor a felperes tudomásul vette, hogy a kivitelező tőkehelyzete megrendült és a beruházást nem tudja befejezni. Ezen időponttól a régi Ptk. 319. § (2) bekezdése alapján nem jár felperes részére ügyleti kamat.

Az alperesek hivatkoztak arra, hogy az érvényesített követelés összecszerúségét felperes kimutatásokkal, számításokkal nem igazolta, így a FUNDAMENTA-Lakáskassza Lakás-takarékpénztár Rt. által történt kiutalásokról, az ügyleti és késedelmi kamatokról. Az alperesek észrevételezték, hogy a választottbírói díj összegénél felperes csak a tőkeösszeget vette figyelembe, így indítványozták a választottbírói díj összege kiegészítésének elrendelését.

Felperes 2015. január 9-i kereset-leszállítást tartalmazó beadványában megerősítette azon nézetét, hogy a kölcsönszerződés, melyben a választottbírói kikötés szerepel,

szerint készfizető kezesség alapján fennálló helytállási kötelezettségük következtében az I. rendű alperessel egyetemlegesen kérte kötelezni a kezességi szerződésben meghatározott legmagasabb összeghatárig terjedő tartozás megfizetésére az alábbiak szerint: a II. rendű alperes, mint készfizető kezest 15.490.800,-Ft összeg megfizetésére, a III. rendű alperest, mint készfizető kezest 4.766.400,-Ft összeg megfizetésére, míg a IV. rendű alperest, mint készfizető kezest 9.532.800,-Ft összeg megfizetésére. Emellett az alperesek egyetemleges kötelezését kérte az eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

Felperes a keresete jogalapjaként előadta, hogy 2004. december 7. napján kölcsönszerződést kötött I. rendű alperessel, mint adóssal és II.-IV. rendű alperessel, mint kezesekkel 1.013.370.060 HUF összegű kölcsön nyújtására, mely összegből 959.456.888,-Ft kölcsön összeg folyósítására került sor. Felperes 2010. április 21-én, 2011. december 2-án és 2013. június 10-én kelt — egyidejűleg a II.-IV. rendű alpereseknek, mint készfizető kezesek részére is megküldött - tértivevényes felszólító levelekkel felszólította I. rendű alperest a lejárt kölcsöntartozása megfizetésére. A fizetési felszólításban megjelölt kölcsöntartozás megfizetésének elmulasztása miatt a felperes 2011. december 15-én kelt és az alperesek mindegyike által 2011. december 19-én kézhez vett nyilatkozatával a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, aminek következtében az I. rendű alperes adós kölcsönszerződésen alapuló összes fennálló tartozása egy összegben esedékessé vált. Az I. rendű alperes nem tett eleget egy összegben esedékessé vált fizetési kötelezettségének, ezért felperes 2013. július 24-i és 2014. május 26-án felszólította fizetésre a készfizető kezeseket, akik az átvett fizetési felszólítások ellenére nem teljesítettek.

Összezszerűségében a felperes keresetében 172.484.217,-Ft összeg tőkekövetelést, 67.850.353,55,-Ft ügyleti kamatkövetelést (3 havi BUBOR +2%) és 469.193.222,06,-Ft késedelmi kamatkövetelést (mindenkori jegybanki alapkamat + 6%) kívánt érvényesíteni. A pertárgy értékét 172.484.217 HUF összegben jelölte meg. Felperes nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a per tárgya nem esik a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény választottbírósjogi eljárást tiltó 17. § (3) bekezdésének hatálya alá.

Alperes válasziratában kérte a kereset elutasítását a kölcsönszerződés lehetetlenülésére hivatkozva. Előadása szerint a szerződés jogviszonyrendszere nem egy egyszerű kölcsönnyújtásra, hanem sokkal inkább egy kockázati tőkebefektetésre hasonlít. A nyújtott kölcsönből I. rendű alperes kifizette a kivitelező számláit, aki vállalta Vaszar, Gecse és Takácsi települések szennyvízcsatorna-hálózatának és szennyvíztisztító telepének megépítését. A kölcsöntartozás visszafizetési forrásai egy bonyolult, egymással szoros kölcsönhatásban álló rendszerben álltak I. rendű alperes rendelkezésére. Így társulati hozzájárulások a tagok részéről, természetes személyek esetében érdekeltségi egységenként 853.005,-Ft értékben, jogi személyek esetében 300.000,-Ft értékben. A természetes személy tagok havi 1368,-Ft összeget fizettek be a FUNDAMENTA-Lakáskassza Lakás-takarékpénztár Rt-be, összesen 997 db 1.620.000,-Ft összegű lakáselőtakarékosági szerződés került megkötésre. A lakáselőtakarékosági szerződésekből keletkező betéteket, azok kamatait és az állami támogatást és annak kamatait I. rendű alperes javára engedményezték a tagok, ezeken a követeléseken I. rendű alperes, mint zálogkötelezett és a felperes, mint zálogjogosult követelést terhelő zálogjogot alapítottak a felperes javára. 2005. január 17-én létrejött egy óvadéki megállapodás is felperes, I. rendű alperes, II-IV. rendű alperesek és a Vaszar és Térsége Vízbázisáért Közalapítvány között, melyben I. rendű alperes vállalta, hogy a lakossági tagok által saját forrásként megfizetésre kerülő érdekeltségi hozzájárulást a felperesnél nyitott óvadéki számlán helyezi el. Ugyancsak létrejött 2004. január 17-én egy Együttműködési megállapodás alperesek, felperes, a Vaszar és Térsége Vízbázisáért Közalapítvány, továbbá a FUNDAMENTA-Lakáskassza Lakás-takarékpénztár Rt. között, mely szerint a FUNDAMENTA a lakástakarékosági szerződések kiutalási időpontjában rendelkezésre álló megtakarítási összegeket átutalta a felperes bankszámlájára, a tagok lakáselőtakarékosági szerződéseiből eredő követelések I. rendű alperes javára történt engedményezésére,

2004.december 17-i keltű, míg a nemzeti vagyonról szóló törvény 2012.január 1-én lépett hatályba és 17.§.(1) bekezdése kimondja, hogy a törvény hatályba lépése előtt jogszerűen és jóhiszeműen szerzett jogokat nem érinti, így kérte lefolytatni az eljárást.

Az alperesek érdemi védekezésére előadta, hogy a kölcsönszerződés nem takar kockázati tőkebefektetést a bank részéről, hiszen nem is rendelkezik erre vonatkozó engedéllyel. Felperes részéről sem részesedésszerzésről, sem hozamelváráról nem volt szó. Felperest a kölcsönbe adott összeg után kamat illeti meg, „*mely a kockázati tőkebefektetésekre jellemző hozamelvárásokhoz mérten jóval alacsonyabb összegű, a kölcsönügylet futamideje alatt pedig előre rögzített.... A létrejött beruházás, illetve a közmű üzemeltetéséből befolyó bevételek pedig előre rögzítetten nem hozamfizetésre szolgáltak.*” Felperes megítélése szerint a „*felperes és az alperesek között létrejött szerződés- az ahhoz kapcsolódó iratokkal együtt vizsgálva is – tartalmát tekintve kétséget kizáróan kölcsönszerződés.*”

A lehetetlenüléssel kapcsolatban felperes hivatkozott arra, hogy a beruházás megvalósításának elmaradása az üzleti kockázat körébe tartozó körülmény, melyet azt adós nem hagyhat figyelmen kívül, azt viselni tartozik. „*A Felperes a Kölcsönszerződéssel kapcsolatos kockázatot a szerződéshez kapcsolódó biztosítékok kikötésével kívánta ellensúlyozni, a beruházással kapcsolatos kockázat kizárása a megbízó, azaz az I. rendű alperes feladata lett volna.*” A félbeszakadt beruházás be nem fejezésével alperesek maguk sem úgy jártak el, ahogyan az adott helyzetben általában elvárható, így a lehetetlenülésre nem hivatkozhatnak. A lehetetlenülés következtében az ügyleti kamatfizetési kötelezettség utólagos megszüntetése vitathatatlanul előnyösebb helyzetet teremtene alperesek számára. Ezért kérte az ügyleti kamat felszámítását a beruházás megvalósulása elmaradásának időpontjától a felmondás időpontjáig. „*A kölcsönszerződés lehetetlenülését a beruházás megvalósításának elmaradása önmagában még nem lehetetlenítette el, az általuk lehetetlenülési körülményként megjelölt beruházás megvalósítására ugyanis a károk enyhítése végett egyébként is köteles lett volna.*” A kölcsönszerződés feltételeként benyújtott dokumentumok a kölcsön felhasználásának és biztosítékainak alátámasztására voltak hivatottak és nem jelentett a felperes részéről kockázatközösségben való részvételt a beruházás elmaradásának esetére. Álláspontja szerint az alperesek által említett kockázati tőkebefektetés jogilag kizárja a lehetetlenülést.

Felperes keresetét úgy módosította, hogy 170.812.180,-Ft tőkeösszeget és 67.850.353,55,-Ft ügyleti kamatot összesen 238.662.533,55,-Ft összeget kért megfizetni I. rendű alperes által és késedelmi kamat igényt nem érvényesített. A készfizető kezésekkel szembeni kötelezést és az egyetemleges költségviselést a kereseti kérelemben írtak szerint fenntartotta. Felperes ezen követeléseit bankszámlakivonatokkal igazolta. Felperes a késedelmes időszakban összesen 818.695.774,6,-Ft összeg elszámolását az alábbiak szerint foglalta össze: 788.644.708,-Ft tőke, 23.414.539,25,-Ft ügyleti kamat, 6.334.328,40,-Ft késedelmi kamat, 302.198,95,-Ft díj és jutalék. Ezen megjelölt összegekből az I. rendű alperes tagjai által kötött lakáselőtakarékosági szerződés, a megtakarítási összeg I. rendű alperesre történt engedményezése, valamint a felperes javára alapított követelést terhelő zálogjog alapján a FUNDAMENTA-Lakáskassza Lakás-takarékpénztár Rt. által átutalt összeg 789.766.418,-Ft volt.

A 238.662.533,55,-Ft összegre megváltozott pertárgy érték miatti választottbírói díjkülönbözetet felperes átutalta.

Alperesek 2015.február 16-i beadványukban kifejtették, hogy felperes kereseti kérelme érdemi elbírálásra alkalmatlan, mert a választottbírói felhívása ellenére nem mellékelte számításokat a kamatok tekintetében, nem nyilatkozott az óvadéki számla felhasználásáról, nem nyújtott be számlakivonatokat, a késedelmi kamat elszámolásánál nem adott számítást arra nézve, hogy ezek milyen tételek után, milyen kamatlábbal lettek elszámolva, továbbá nem nyilatkozott arról, hogy milyen időszakban, milyen összegben vett fel állami

kamattámogatást.

Alperesek a lehetetlenülésre vonatkozó álláspontjukat kiegészítették azzal, hogy „*atipikus jogviszonyrendszer jött létre a felek között, mely nem tekinthető tisztán kölcsönszerződésnek.*” A jogviszony atipikus jellegére utal, hogy felperes választotta ki mind a kivitelező, mind a műszaki ellenőr személyét, feltételül szabta üzemeltetési szerződés megkötését azzal a társasággal. Amelynek 49%-ban tulajdonosa a kivitelező, rendeletalkotásra kötelezte az önkormányzatokat, „*hogy az üzemeltető későbbi bevételeit a szennyvízdíjak és csatornadíjak emelése kötelezettségének rendeletben történő rögzítésével garantálhassa.*” Feltételként várta el a lakáselőtakarékosági szerződésekből eredő összegek engedélyezését, valamint az önkormányzatok által adományok nyújtását egy közalapítvány részére, mely jelentős támogatás nyújtását vállalta az I. rendű alperes javára. „*A felperes tehát egy sokszereplős jogviszonyrendszer létrehozását várta el a kölcsön igénybevételének feltételeként, és már a szerződés megkötésekor a legutolsó részletig tisztában kellett, hogy legyen azzal, hogy a kölcsön visszafizetésére milyen módon, milyen forrásokból kerül sor.*” Felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy alperes csak akkor tudja visszafizetni a kölcsönt, ha a beruházás megvalósul. „*A felperes által kijelölt kivitelező cég fizetéseképtelenné válása semmi esetre sem tekinthető az I. rendű alperes érdekkörébe eső körülménynek, illetve az I. rendű alperes terhére felróható magatartásnak. A kivitelező cég fizetéseképtelenné válása a felek közös kockázatára következett be, annak következményeit a felek közösen voltak kötelesek viselni.*”

Alperesek véleménye szerint az I. rendű alperes által 2007. július 1. és 2008. december 31. között megfizetett 84.627.019,49,-Ft ügyleti kamat a lehetetlenülésre tekintettel visszajár és a felperessel szemben fennálló tartozás csökkentésére fordítandó. Kérték annak megítélését, hogy amennyiben a lehetetlenülést követően állami kamattámogatást vett fel felperes, azt az I. rendű alperessel szembeni tartozás csökkentésére számolja el.

A választottbírói hatáskör hiányára nézve alperesek úgy nyilatkoznak, hogy a választottbírói vitarendezés lehetőségét a választottbíráskodásról szóló törvény zárja ki, mely szerint a hatásköri tiltást a törvény hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni, a választottbírói vitarendezés kérdése nem egy anyagi természetű jogosultság, hanem eljárásjogi kérdés.

A kezesek helytállási kötelezettsége tekintetében alperesek utaltak az önkormányzati határozatokra, mely szerint „*az önkormányzatok nem általában véve vállaltak kezességet az I. rendű alperes Társulatnak a kölcsönszerződésből származó fizetési kötelezettségei teljesítéséért, hanem kizárólag a „Vízközmű Társulat lakossági tagjai (993 tag) által a lakossági saját forrásból fizetendő érdekeltségi hozzájárulás...20%-a biztosítékául” vállaltak készfizető kezességet.*” A határozatok pontosították a kölcsönszerződés IV. fejezetének 2.1 pontjában foglaltakat, amit felperes elfogadott, hiszen ezen határozatok tartalmának ismeretében folyósított. Fentiek miatt – tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes Vízközmű Társulat lakossági tagjainak saját forrásból fizetendő hozzájárulásai maradéktalanul megfizetésre kerültek – a kezesek helytállása megszűnt.

Felperes 2015. február 24-i beadványában hangsúlyozta, hogy a bankszámlakivonatok becsatolásával, áttekintő táblázatban a tőke- és kamalfizetési kötelezettségek összefoglalásával, a FUNDAMENTA-Lakáskassza Lakás-takarékpénztár Rt. által megfizetett összegek elszámolásával eleget tett bizonyítási kötelezettségének. Az óvadéki megállapodás tartalmazta a kamat mértékét és a kamatszámítás módszereit. Megjegyezte, hogy a rendszeres bankszámlakivonatok megküldése ellenére az I. rendű alperes soha nem küldött észrevételt, vagy kifogást. A kölcsönszerződésben rendelkezés van arra, hogy a tartozás mértékére a bank üzleti könyvei az irányadóak és a felperes, mint hitelintézet folyamatosan auditált, ellenőrzött nyilvántartási rendszerrel rendelkezik, a nyilvántartási adatokat az ellenkező bizonyításáig elfogadottnak kell tekinteni.

A felperes a lehetetlenüléssel kapcsolatos álláspontját kiegészítette azzal, hogy a beruházás kivitelezését egy új kivitelezővel be lehetett volna fejezni, a felperesnek a szerződés fenntartására felajánlott javaslataikat alperesek nem fogadták el. A lehetetlenülésre a jelen per kezdetéig nem hivatkoztak alperesek annak ellenére, hogy folyamatosan tárgyaltak felperessel a kölcsönszerződés teljesítése érdekében. Az alperesek által hivatkozott bonyolult biztosítéki rendszer az ilyen típusú ügyleteknél bevett módszer, a kölcsön felhasználásának nyomon követése és a visszafizetés biztosítása miatt. Felperes álláspontja továbbra is az volt, hogy nincs szó lehetetlenülésről, az ügyleti kamatkövetelés jogszerű. Feltéve, de meg nem engedve a lehetetlenülés bekövetkezését, a kamattámogatást felperesnek a Magyar Állammal kellene elszámolnia nem pedig az I. rendű alperessel.

A hatásköri kérdés tekintetében felperes utalt a nemzeti vagyonról szóló törvény 2.§-ára, melynek b) pontja kiveszi a hatálya alól a nemzeti vagyonba tartozó vagyonelemek közül a követeléseket és a fizetési kötelezettségeket, melynek következtében a jelen perben a választottbírói út nincs kizárva.

Reflektálva a kezesek helytállásának megszűnésére vonatkozó alperesi álláspontra felperes véleménye, hogy a kezesi helytállásra a kölcsönszerződés IV.2.1. pontja az irányadó, a kezességeknek az I. rendű alperesnek a kölcsönszerződésből származó fizetési kötelezettségére kell vonatkozni, csupán annak mértéke igazodott a lakossági befizetések arányához. Felperest a képviselőtestületi határozatok, közjogi aktusok nem kötik, annak hatálya a felperes és a II-IV. rendű alperesek közötti kezesi megállapodásra nem hathatnak ki.

Felperes választottbírói felhívásra a 2008.december 31. napjától kezdődő időszakra nézve újabb táblákat csatolt az államilag támogatott kölcsönrész és az állami kamattámogatás százalékos mértékének alakulásáról.

Alperesek 2015. április 28-i beadványukban korrigálták a 2014. augusztus 12-i válasziratban a lehetetlenülés kezdő napját 2006.december 31-re, mert akkor járt le a vízjogi létesítési engedély és azt követően a kivitelező már nem folytatott építési munkát. A felek egyike előtt sem volt ismert, hogy a beruházás befejezéséhez mekkora összegre lett volna szükség, az csak további kölcsön felvételével lett volna folytatható, melynek felvételére a jogszabályokban foglalt adósság korlát miatt alpereseknek nem volt lehetősége.

Amennyiben az alperesek véleménye szerint a kölcsönszerződés 2006.december 31-én lehetetlenült, az I. rendű alperes által ezen időpont és 2008.szeptember 30. között megfizetett ügyleti kamatok visszajárnak és azzal csökkentendő a felperessel szemben fennálló tartozása. Ugyancsak jogszerűtlennek tartja I. rendű alperes a felperes által felszámított és elszámolt 6.334.328,20 HUF összegű késedelmi kamatot, mert a lehetetlenülés folytán nem eshetett késedelembe az ügyleti kamatfizetés tekintetében.

Felperes 2015.június 1-i keresetmódosítást is tartalmazó beadványában hivatkozott arra, hogy amennyiben alperesek szerint a lehetetlenülés időpontja 2006. december 31., úgy a lehetetlenülésre alapított követelés 2011. december 31.-én elévült. Ugyancsak elévült I. rendű alperes arra vonatkozó igénye, hogy az általa 2006. december 31. és 2008. szeptember 30. között megfizetett ügyleti kamatot felperes tőkekövetelése csökkentésére használja fel. Amennyiben ez az igény nem évült volna el, akkor sem kérhetné ezen összegnek a tőke összeg terhére történő elszámolását, mert a régi Ptk. 293.§-a szerint a megfizetett összeggel elsősorban a késedelmi kamat összegét kell csökkenteni.

A lehetetlenülés csak olyan okból következhetett volna be, mellyel a felek a szerződéskötéskor nem számolhattak, de a bírói gyakorlat szerint sem tekinthető ilyennek az építési engedély lejárta, a kivitelező felszámolása, mert ezek a szokásos üzleti kockázat körébe tartoznak. Felperes véleménye szerint a lehetetlenülés csak teljesítés hiányában

vizsgálható, a perbeni esetben azonban a felperes teljesített, a kölcsönt folyósította. A más kivitelező általi folytatásra a felek komoly tárgyalásokat folytattak, a kivitelezőnek az üzemeltető kft.-ben való részesedését a felperes leányvállalata hajlandó lett volna kivásárolni, de alperesek ettől elzárkóztak. Volt kísérlet a Bank 2007.június 15-i levele szerint a hitel MFB általi kiváltására, illetve az I. rendű alperes részére további felperesi kölcsön nyújtására. Felperes hivatkozott az I. rendű alperes azon mulasztására, mely azzal állt be, hogy a lehetetlenülésről nem értesítette haladéktalanul a másik felet a Ptk. 312.§. (1) bekezdése szerint, sőt még két éven keresztül fizette az ügyleti kamatot. A lehetetlenülés kezdő időpontját illető alperesi változtatás azért is volt meglepő felperes számára, mert a tárgyaláson akként nyilatkoztak, hogy a felperes elszámolását 2008. december 31. napával bezárólag elfogadják.

A 6.334.328,2,-Ft késedelmi kamat elszámolása az 5. mellékletben szerepel, ebből megállapítható, hogy már az első késedelmes év alatt megkeletkezett felperesnek annyi késedelmi kamatkövetelése, melynek terhére a fenti összeg elszámolható.

Felperes a 2015. január 9-i keresetmódosításban foglaltak mellett másodlagos kereseti kérelmet terjesztett elő arra az esetre, ha a választottbíróság az alperesek lehetetlenülésre vonatkozó álláspontját elfogadja, mely esetre a kölcsönszerződést megszüntnek tekinti és a felperest nem illeti meg ügyleti kamat, de a tőkekövetelés mellett a kieső ügyleti kamat helyett ugyanazon összegű 67.860.353,55 HUF késedelmi kamatot követelt az alperesektől. Harmadlagos kereseti kérelmet arra nézve terjesztette elő a felperes, ha a választottbíróság a lehetetlenülés folytán a kölcsönszerződést megszüntnek tekinti és a felperest nem illeti meg az ügyleti kamatkövetelés és az I. rendű alperes által megfizetett 95.179.321,9,-Ft összeg a tőkekövetelésbe beszámít, úgy felperes a 75.632.876,1,-Ft tőkekövetelés mellett a beszámított 95.179.312,9,-Ft-nak plussz a kieső ügyleti kamat (67.850.353,55,-Ft) összegének megfelelő, mindösszesen 163.029.666,45,-Ft késedelmi kamatot követelt az I. rendű alperestől.

Alperesek 2015.június 25-i beadványukban összefoglalták álláspontjukat és hangsúlyozták, hogy a lehetetlenülés a felperes érdekkörében merült fel, mert a felperes által kijelölt kivitelező fizetésképtelenné válása miatt nem került sor a beruházás befejezésére. A felperesnek az üzemeltető Kft.-ben történő befolyásszerzése nem mozdíthatta volna elő a projekt befejezését, ellenben a felperest jelentős előnyökhöz juttatta volna a tagi kölcsönkövetelés megszerzésével, továbbá hozzájuthatott volna az üzemeltető által fizetett osztalék 99%-hoz 30 éven keresztül. A felperes nem tette lehetővé, hogy az önkormányzatok az üzletrészhez és a tagi kölcsönhöz vételi jog létesítése révén hozzájussanak, és a kölcsönt sem ütemezte át, holott a kölcsönszerződés mellékletekénti üzleti tervben előírtak a beruházás befejezetlensége miatt nem tudták kitermelni a visszafizetés forrását. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a régi Ptk. 312.§ (3) bekezdése értelmében, ha a teljesítés olyan okból válik lehetetlenné, amelyért a jogosult felelős, úgy a kötelezett szabadul tartozása megfizetése alól és követelheti kárának megtérítését. „ Ennek megfelelően az I. rendű alperes 2006.12.31. napját követően nem volt köteles ügyleti kamat fizetésére, illetve a tőketartozás után – a kölcsönszerződés szerinti – késedelmi kamat fizetésére sem. Az I. rendű alperes által a 2006.12.31.-2008-09-30. közötti ügyleti kamat jogcímén megfizetett 95.179.312,90,-Ft összeg az I. rendű alperes felperessel szembeni tartozásának csökkentésére fordítandó.” Ezen összeg után I. rendű alperes – álláspontja szerint – a régi Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerint 35.729.917,48 HUF összegű kamatra jogosult, amely szintén a felperessel szemben fennálló tartozásának csökkentésére fordítandó. Alperesek előadták továbbá, hogy „tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes 2006.12.31. után a régi Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerinti kamat fizetésére köteles a tőketartozás után, megállapítható, hogy az I. rendű alperest szerződés felperes érdekkörében felmerült okból történő lehetetlenülése következtében kár érte. A tőketartozás után az elszámolás napjától (2006.12.31.) számított, a felperes részére fizetendő kamat, mint az I. rendű felperest ért kár összege az I. r. alperessel szemben fennálló tartozásába

szintén beszámítandó. A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az I. rendű alperes által az elszámolás napját követően fizetett ügyleti kamat és annak a régi Ptk. 301.§-a alapján számított kamatai, valamint az I. r. alperest ért kár beszámítás útján történő érvényesítése folytán az I. r. alperesnek nem áll fenn tartozása a felperessel szemben.” Alperesek kérték a választottbíróságot, hogy amennyiben az egyik fél érdekkörébe tartozó lehetetlenülés mellett dönt, úgy az ügyleti kamat (95.179.312,90,-Ft) és az I. r. alperest megillető 35.729.917,48,-Ft kamat a tartozásába beszámítódjék. Ugyanígy beszámítani kérte a 6.334.328,20,-Ft késedelmi kamatot, mivel a szerződés megszűnésére tekintettel 2006.december 31. után az I. rendű alperes nem volt köteles ügyleti kamat fizetésére, így azzal kapcsolatban késedelembe sem eshetett.

Az elévülés tekintetében hivatkozott a régi Ptk.297.§ (7) bekezdésére, mely szerint az elévült követelés beszámítható, ha az elévülés az ellenkövetelés keletkezésekor még nem következett be. A lehetetlenülésre figyelemmel mind a felperes mind az I. r. alperes követelése azonos időpontban keletkezett, így az I. rendű alperes beszámíthatja követelését a felperes követelésével szemben.

Felperes 2015. július 17-i beadványában tételesen reagált az alperesi beadványban foglaltakra. Álláspontja szerint a kölcsönszerződéshez bekért dokumentumok tartalmáért a felperes nem felel. A kölcsönszerződésben csak ténymegállapításként szerepelt az Erforex Zrt.-vel, mint kivitelezővel kötött szerződés, a vele való szerződéskötés nem volt feltétel. Amennyiben a választottbíróság elfogadná a lehetetlenülést, az akkor sem következhetett be a felperes érdekkörében fennálló körülmény következtében. A más kivitelezővel történő megállapodás lehetősége valódi opció volt, hiszen a felek több körben tárgyaltak róla. Nem a felperes, hanem a kivitelező felelőssége, hogy a beruházás befejezéséhez miért nem volt elegendő a tervezett összeg. Az óvadék felszabadítása nem történhetett a projekt befejezése érdekében, hiszen az óvadéki szerződés 1.7 pontja alapján kizárólag az I. rendű alperes által elmulasztott adósságszolgáltatásra volt felhasználható, illetve az I. rendű alperes lakossági tagjainak elmaradt lakástakarékpénztári befizetéseinek pótlására. A felperes által követelt összeg nem kártérítés, hanem – ha a lehetetlenülést elfogadjuk – úgy a felek elszámolási kötelezettségeiből adódóan – tőke és kamat címén jár. Továbbra is fenntartotta azon véleményét, hogy alperesek a jelen per megindításáig soha nem hivatkoztak a lehetetlenülésre. Az alperesek – meglátásuk szerint tévesen hivatkoznak arra, hogy lehetetlenülés esetén az I. r. alperes részére az ügyleti kamat címén megfizetett összeg után további késedelmi kamat jár. „Amennyiben ugyanis elfogadjuk a lehetetlenülést, úgy a feleknek haladéktalan elszámolási kötelezettsége keletkezett a lehetetlenülés időpontjában, ami alapján a felperes részére az addig meg nem fizetett tőkeösszeget vissza kell I. rendű alperesnek fizetnie (ennek elmaradása esetén pedig követelhető az összeg a kezeseiktől). Tekintettel arra, hogy a visszafizetés elmaradt, így azzal az alperesek késedelembe estek, aminek alapján külön kikötés nélkül a beálló jogkövetkezménye a késedelmi kamatfizetési kötelezettség”. A felperes kimutatásából látható, hogy az alperesnek lényegesen kedvezőbb, ha a kölcsönszerződés szerinti késedelmi kamatot és nem az alperesek által hivatkozott régi Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatot használja a felperes. Felperes szerint nem jár vissza az I. rendű alperes által ügyleti kamatként megfizetett összeg, „tekintettel arra, hogy az így megfizetett összeggel a felperes részére visszajáró – késedelmi kamatokkal folyamatosan növekvő – összeg a megfizetéssel egyidejűleg csökkentésre is került volna oly módon, hogy az a késedelmi kamatra került volna elszámolásra. Mivel pedig lehetetlenülés esetén sem jár vissza az ügyleti kamat címén megfizetett összeg, és annak elszámolására is sor került volna a megfizetés időpontjára, így az után késedelmi kamat sem jár az I. rendű alperesnek.”

Következtetések:

Felperes módosított elsődleges keresete az alábbiak szerint alapos.

A régi Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint a kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni. A régi Ptk. § (1) bekezdés e/ pontja kimondja, hogy a hitelező azonnali hatállyal felmondhatja a kölcsönt, ha az adós súlyos szerződészegést követett el.

A Választottbíróság megállapította, hogy felperes és I. rendű alperes kölcsönszerződést kötött, mely – hasonlóan a projektfinanszírozási szerződésekhez – bonyolult feltételrendszerrel lett felépítve, de nem tartalmaz olyan elemeket, melyből a Választottbíróság azt a következtetést vonhatta volna le, hogy felperes kockázati tőkenyújtást, tőkebefektetést hajtott volna végre.

Ugyancsak nem tartotta megalapozottnak a Választottbíróság azon alperesi védekezést, mely szerint atipikus jogviszonyrendszer jött létre a felek között, mely nem tekinthető tisztán kölcsönszerződésnek, amiatt, hogy mind a kivitelező, mind a műszaki ellenőr személyét a felperes szabta meg a kölcsönszerződés feltételül és azt a hivatkozást sem, hogy felperesnek tisztában kellett lennie a kölcsönszerződés megkötésekor azzal, hogy I. rendű alperes csak akkor tudja visszafizetni a kölcsönt, ha a beruházás megvalósul.

A Választottbíróság megítélése szerint a kölcsönszerződésben a folyósított kölcsön visszafizetését – annak kamataival és egyéb díjaival együtt – I. rendű alperes vállalta visszafizetni, illetve megfizetni. A kölcsönszerződés célját a felek egyező előadása szerint az adós érdekeltségi területén szennyvízelvezetés, szennyvíztisztítás célját szolgáló vízi létesítmények létrehozása és fejlesztése képezte. A kölcsönszerződés a beruházás megvalósulása és későbbi működtetése miatt az előre látható üzleti kockázatokat megfelelően lefedni kívánó biztosítérendszerrel tartalmazott. A beruházással kapcsolatos kockázatok, így a kivitelező anyagi helyzetének meggyengülése, a beruházó I. rendű alperes érdekkörébe és üzleti kockázatába tartozó kérdés, mely a szerződéskötéskor figyelembe veendő, így arra a felperes érdekkörébe tartozó lehetetlenülési ok a Választottbíróság megítélése szerint nem alapítható. Az alperesek által hivatkozott lehetetlenülési okkal szerződéskötéskor, mint az ésszerű kockázatvállalás körébe tartozó körülménnyel, az I. rendű alperesnek számolnia kellett.

Ugyancsak nem osztotta a Választottbíróság I. rendű alperes arra vonatkozó álláspontját sem, hogy a beruházásnak a kivitelező anyagi helyzetének romlása miatt elmaradt befejezése mindkét fél érdekkörén kívül álló ok következtében - a felek közös kockázatára - lehetetlenült. Egyet értve a Fővárosi Ítéltábla FIT-H-PJ-2011-887. sz. bírósági határozatában foglaltakkal „az üzleti kockázat körében előállott körülmények a gazdasági és érdekbeli lehetetlenülést nem alapozzák meg, azzal a szerződéskötéskor számolni kell,” jelen esetben – a fent írtak alapján – I. rendű alperesnek. Ugyanilyen álláspontot képvisel a Györi Ítéltábla GYIT-H-GJ-2012-30. sz. bírósági határozatában, amikor kimondja, hogy „önmagában az alperest terhelő szerződéses kötelezettség „elnehezülése” a teljesítés lehetetlenülésének megállapítására nem ad alapot.”

Emellett a Választottbíróság I. rendű alperes terhére értékelte azt is, hogy a lehetetlenülésre csupán a jelen perben tett felperesi keresetre adott válasziratában hivatkozott és az általa a lehetetlenülés napjaként megjelölt időpont után két évig teljesítette kamatfizetési kötelezettségeit felperes felé minden észrevétel vagy jogfenntartás nélkül.

A Választottbíróság megállapítása szerint I. rendű alperesnek a beruházás mindenkor állásáról, a befejezettség mértékéről, és az ahhoz szükséges források rendelkezésre

állásáról időben tájékozódnia kellett volna, hiszen a kölcsönszerződés struktúrája szerint a kölcsön- visszafizetés forrása a beruházás megvalósulása és működtetése lett volna akkor is, ha a szerződés ezt kifejezetten nem kötötte ki.

Az összegszerűség tekintetében a Választottbíróság elfogadta azon felperesi hivatkozást, hogy a kölcsönszerződés VI.1. pontja szerint a kölcsön és járulékai mindenkor összegének megállapítása szempontjából a Bank üzleti könyvei az irányadóak, kivéve, ha azok bizonyíthatóan tévesek. Felperes a becsatolt bankszámlákkal és egyéb kimutatásokkal igazolta a kereseti kérelemben megjelölt követelése összegét. A Választottbíróság megállapította, hogy a felperes becsatolt, vonatkozó üzletszabályzata 17.2 pontja szerint I. rendű alperesnek módjában állt volna a számlakivonatra vonatkozó észrevételét a tárgynaptól számított négy héten belül megtenni, de I. rendű alperes ilyen észrevételt egyetlen egy alkalommal sem tett és a jelen per során sem bizonyította, hogy felperes üzleti könyvei tévesek lennének.

Tekintettel arra, hogy a Választottbíróság a felperes elsődleges keresetét megalapozottnak tartotta, a másodlagos és harmadlagos kereseti kérelemben előadottakkal nem foglalkozott.

A Választottbíróság megvizsgálta a készfizető kezesek helytállási kötelezettségének fennállását.

A régi Ptk. 272. § (1) bekezdése kimondja, hogy kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.

A régi Ptk. 273. § (1) és (2). bekezdése rendezi a kezes helytállási kötelezettsége mértékét akként, hogy a kezes kötelezettsége ahhoz a kötelezettséghez igazodik, amelyért kezességet vállalt; érvényesítheti azokat a kifogásokat, amelyeket a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben. A kezes kötelezettsége nem válhat terhesebbé, mint amilyen elvállalásakor volt; kiterjed azonban a kezesség elvállalása után esedékessé váló mellékszolgáltatásokra. A kezes a perköltségekért és a végrehajtási költségekért csak akkor felel, ha a keresetindítás előtt őt a teljesítésre felszólították.

A régi Ptk. 274. § (2) bekezdés a/ pontja szerint a kezes nem követelheti, hogy a jogosult a követelést először a kötelezettől hajtsa be (készfizető kezesség), ha a felek így állapodtak meg,

A kölcsönszerződés II. (önkormányzati dokumentumok) s) pontja előírja becsatolni az „önkormányzatok készfizető kezességvállalására vonatkozó képviselő testületi határozatokat a IV.2. pontban megjelölt összeg erejéig”. A Kölcsönszerződés IV.2. pontja tartalmazza a II. - IV. rendű alpereseknek a felperessel megkötött kezességvállalásra vonatkozó szerződését. A Választottbíróság megítélése szerint a felperes és a kezesek közötti polgári jogi dokumentum a kölcsönszerződés, melyben a kölcsön lehívásának előfeltételéül vannak megszabva az említett dokumentumok is, tekintettel a kezességvállalásra, mint a kölcsön személyi biztosítékára. Téves az az alperesi álláspont, mely szerint a képviselő testületi határozatokat módosították volna a kölcsönszerződésben foglalt kezesi megállapodást. Az önkormányzatok a kölcsön visszafizetéséért vállaltak helytállást a kölcsönszerződés IV. 2. pontjában írt maximális összegek erejéig.

Felperes a kölcsönszerződésben meghatározott és a perben becsatolt önkormányzati határozatokban írt összeg-maximum mértékéig kérte az I. rendű alperessel egyetemlegesen a kezesek marasztalását. Tekintettel arra, hogy I. rendű alperes, mint főadós a módosított keresetben írt, és a felperes által bizonyított összeggel tartozik felperes felé, így a felperes keresete a kezesek irányában megalapozott.

A kezességet a II. - IV. rendű alperesek korlátozott összegben vállalták, függetlenül attól, hogy mennyi lesz az I. rendű alperes adós kölcsöntartozásnak nagysága, így a II.- IV. rendű alperesek marasztalása ezen maximum összegkorlát erejéig állhat csak fenn.

A Választottbíróság megvizsgálta a hatáskörére vonatkozó alperesi kifogást.

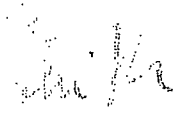
Megállapította, hogy a 2012. évi LXXXIV. törvénnyel módosított, a nemzeti vagyonról szóló 2001. évi CXCVI. törvény 2.§ b) pontja kiveszi a törvény hatálya alól a követeléseket és fizetési kötelezettségeket, mint a nemzeti vagyonba tartozó vagyonelemeket. A választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény 4. §-a olyan nemzeti vagyonra vonatkozó elemekre nézve zárja ki a választottbíróság eljárását, melyek a nemzeti vagyonról szóló törvény hatálya alá esnek. Minthogy a követeléseket és a fizetési kötelezettségeket éppen a nemzeti vagyonról szóló törvény nem tekinti a hatálya alá tartozónak, így a jelen eljárás tárgyára nézve a választottbírósági eljárásnak a Választottbíróság véleménye szerint nincs akadálya.

A perköltség megállapításánál a Választottbíróság a felperes pernyertességére, az egyes alperesekkel szemben előterjesztett marasztalási kérelmek összegszerűségére, a pertárgy értékére és a jogi képviselők perben kifejtett munkájára volt figyelemmel. Az eljárás költségeiről a Választottbíróság a Vbt. 41. § (1) bekezdése szerint rendelkezett. A felperes által megelőlegezett költségek közül az illetékeket a Választottbíróság az adóhatóságnak utalja át. A fennmaradó összeg felosztására a Választottbíróság Pénzügyi és Utalványozási Szabályzata alapján kerül sor.

Az Eljárási Szabályzat 32§ alapján az eljáró tanács elnöke a 34§-ban a tárgyalás berekesztésétől az ítélet meghozatalára és az aláírt ítélet kézbesítésére meghatározott 30 napos határidőt a konszenzus elérése érdekében folytatott tanácskozás miatt meghosszabbította.

A jogorvoslatra vonatkozó rendelkezés a 1994. évi LXXI. tv. alapul-évi-LXXI-törvény-54. §-án alapul. *Feltétel:*

Budapest, 2015. augusztus 27.

Dr. Csehi Zoltán s.k.
választottbíró

1994. évi LXXI. tv.
alul-évi-LXXI-törvény-54. §-án alapul.

Dr. Kónya Judit s.k.
elnök

Dr. Kozma Anikó s.k.
választottbíró